Anul al 54-lea 14 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 14 Pagini Nr. 192 Joi 15 Iulie 1937
P IIII
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. C.-le P. T. T. No. 120.288/932

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Restabilirea unui adevăr istoric

De câtva timp diferiţi publicişti străini se trudesc să demonstreze opiniei publice mondiale, că actualul statut teritorial al Europei centrale n'ar corespunde intereselor generale continentale din cauza dezmembrării Austro-Ungariei de către Conferinţa păcii, care n'a luat în seamă, nici echilibrul forţelor, nici consecinţele „fatale" ce le va avea fărâmiţirea în mai multe state a monarhiei habsburgice şi crearea noilor frontiere ce au sporit nemulţumirile „naţiunilor" sacrificate — aluzie la Ungaria ce se consideră „sacrificată"! — şi au contribuit la „balcanizarea" bazinului dunărean.

Aceşti publicişti străini nu cunosc, nici istoria tragică a naţionalităţilor din fosta monarhie habsburgică, nici păcatele acelui imperiu anormal constituit, care s'a prăbuşit dela sine, pentru că n'a avut la baza existenţei şi dezvoltării sale, în timp şi în spaţiu, nici un principiu de drept şi nici un element capabil să-i asigure cohesiunea.

Răspunzând acestor apărători necalificaţi ai defunctei monarhii habsburgice, d. Wickham Steed, într'un articol publicat în „The rovtnightly Review", subliniază, nu numai ignoranţa lor, dar şi opinia absolut greşită ce s'a răspândit ,după încheerea noilor tratate, că ,la Paris, conferinţa păcii, a fost aceea, care ar fi dezmembrat Austro-Ungaria din consideraţiuni şi interese politice în legătură cu scopurile de război ce le-au avut puterile victorioase.

Eminentul publicist englez, care cunoaşte bine stările din trecut şi actuale din Europa centrală, spune :

„Tot ceea ce s'a spus, în ultimii ani, despre „balcanizarea" Europei centrale, dovedeşte desconsiderarea absolută a unui adevăr fundamental.

Cei care, fără să ştie nimic de fosta monarhie habsburgică, deplâng „dezmembrarea de conferinţa păcei" dându-i acestei conferinţe un certificat de ignoranţă generală.

Monarhia habsburgilor n'a fost dezmembrată de Conferinţa păcei. *Ea a fost* explozie dinăuntru, *înainte de semnarea unui armistiţiu oarecare, fie pe Dunăre, fie la Vest. Conferinţa păcei s-a găsit în prezenţa unor fapte îndeplinite, împotriva cărora cea mai mare parte dintre delegaţi n'a avut, nici calitatea să lupte, nici mijloacele să o facă".*

Iată adevărul istoric. Conferinţa păcei n'a făcut altceva décât să ia act de voinţa mai de mult manifestată a naţionalităţilor ce compuneau populaţia Austro-Ungariei, de a se libera şi constitui în state unitare.

Ea n'a procedat la o dezmembrare teritorială a acelui stat anacronic şi multinaţional şi nici n'a atribuit teritoriile sale altora abuzând de forţa învingătorilor, ci a săvârşit un mare act de justiţie, recunoscând o serie de drepturi istorice şi naţionale şi o stare de fapt, care reclamă imperios un statut pe temeiul principiului naţionalităţilor şi al auto-determinării populaţiunilor majoritare.

O personalitate politică austriacă, von Keiserfeld, fost preşedinte al Reichsrath-ului, iată ce spunea despre monarhia habsburgică, în 1869, după încheerea compromisului cu Ungaria.

„Asta a fost nenorocirea Austriei că oamenii săi de stat — cine ştie?, poate intenţionat — n'au constituit în cursul secolelor şi în împrejurări favorabile un imperiu, un adevărat imperiu, din această aglomeraţie de ţări şi de coroane, care sunt reunite sub sceptrul aceleaş familii şi astfel s'o apere de sguduirile primejdioase, când forţa ce menţine acest aglomerat, va slăbi.

„Pe când în alte state—monarhii întrebuinţează puterea lor crescândă, ca să creeze unitatea, pe când prin sforţările lor, prin actele şi scopurilor politicei lor, au reuşit să înfiinţeze un stat veritabil şi cu el o naţiune cu un spirit naţional pătrunzând acest stat, politica şi istoria sa, — vai ! în Austria n'am avut nimic asemănător.

„Nu există stat fără o naţionalitate ,care să imprime pecetea sa particulară şi dacă am vrea să constituim unul, acela ar fi imaginea confuziunii, un haos politic..."

Un alt bărbat de stat austriac, contele de Fiquelmont, fost preşedinte de consiliu al Austriei ,ocupându-se de pretenţiile nejustificate ale ungurilor, scria în cartea sa **„Anglia şi lordul Palmerston", că „idiomul lor nu este pentru nimeni o limbă, care să favorizeze dezvoltarea ştiinţelor, literaturii, comerţului şi industriei şi nu se poate numi o ţară civilizată, aceea ce oferă spectacolul unor lupte de rase asemănătoare cu acelea din vremurile cele mai primitive ale Europei".**

Apoi, când foştii conducători politici ai monarhiei habsburgice au recunoscut acum câteva decenii, că Austria şi Ungaria sunt state lipsite de orice consistenţă, ce valoare prezintă afirmaţiile acelor publicişti străini, care pretind înlocuirea actualului statut teritorial al Europei centrale, ce corespunde tuturor principiilor de drept şi intereselor europene, cu „haosul politic" de odinioară?

M. S. Regele Carol II la Paris

—xox—

Dejunul dela Elysee. — Vizitarea pavilionului român dela expoziţie

Paris, 12 (Rador). — **Preşedintele republicii şi d-na Albert Lebrun au oferit azi un dejun în cinstea Majestăţii Sale Regelui Carol II al României, care era însoţit de d. E. Urdăreanu, mareşalul Curţii.**

Asistau la acest dejun ministrul României la Paris; Hiott, secretar de legaţie; col. Potopeanu, ataşatul militar al României; prof. D. Gusti, comisarul general al pavilionului românesc dela expoziţia internaţională; Chautemps, preşedintele consiliului de miniştri; Sarraut şi Violette, miniştri de stat; Yvon Delbos, ministrul afacerilor străine; G. Bonnet, ministrul finanţelor; Campinchi, ministrul marinei; Chapsal, ministrul comerţului; De Tessan, subsecretar de stat la ministerul de externe; H. Berenger, preşedintele comisiunei de afaceri străine a Senatului; Mistler, preşedintele comisiunei de afaceri străine a Camerei; general Gamelin, şeful marelui stat major ; amiralul Darlan, şeful statului major al marinei ; general Fequant, şeful de stat major al aviaţiei ; Labbe, comisarul general al expoziţiei internaţionale ; Thierry, ministrul Franţei la Bucureşti şi Al. Leger, secretarul general al ministerului de externe.

La sosirea şi la plecarea M. S. Regelui Carol II dela Elisée s'au dat onoruri militare.

M. S. Regele a vizitat pavilionul României dela expoziţia internaţională

Paris, 12 (Rador). — *Azi dimineaţă, înainte de dejunul oferit în cinstea Sa la Elysée,*

M. S. Regele plecând dela hotel, spre a vizita expoziţia internaţională

M. S. Regele Carol II al României, însoţit de ministrul României la Paris, şi de d. E. Urdăreanu, mareşalul Curţii, a vizitat pavilionul României de la expoziţia internaţională.

M. S. Regele Carol II a fost întâmpinat de d. prof. D. Gusti, comisarul general al pavilionului, de d-nii Gheorghiu, consilier de legaţie. comisar-adjunct al pavilionului, Bădăuţă, secretarul general al pavilionului, Căpităneanu, Iagolniţa, personalul superior al legaţiei şi de membrii biroului administrativ şi tehnic al pavilionului României.

După prezentarea colaboratorilor săi, d. prof. D. Gusti a dat M. S. Regelui explicaţii asupra organizării pavilionului, potrivit înaltelor idei regale primite.

A urmat vizitarea pavilionului, începând cu subsolul, unde sunt situate turismul şi vânătoarea. Prezentate dioramic, prin reconstituiri plastice, în culori şi material real, cele două avuţii româneşti au interesat îndeosebi pe Suveran, care le-a comentat amplu cu d. Ducrot, preşedintele federaţiei internaţionale a asociaţiilor de vânătoare.

M. S. Regele a admirat monumentala realizare din blocuri şi plăci de sare a plafonului secţiei industriale : îndrăzneaţă realizare tehnică, sub care sunt adăpostite toate ingenioasele prezentări ale bogăţiilor noastre.

La etaj, M. S. Regele Carol II a cercetat îndeaproape felul cum sunt înfăţişate publicului străin cele două mari realizări regale: Străjeria şi Fundaţiile Culturale. Vizitarea acestor secţiuni a durat aproape o jumătate de oră, timp în care Suveranul a ţinut să cunoască în amănunt fiecare lucrare şi măsura în care sunt traduse principiile ce stau la baza operei Sale culturale şi de educare a tineretului.

In etajul consacrat artei ţărăneşti şi celorlalte manifestări culturale româneşti, M. S. Regele a stăruit asupra ansamblului extrem de decorativ realizat al pavilionului.

După vizitarea secţiei de artă plastică, M. S. Regele. condus de d. prof. D. Gusti, a coborît în grădina pavilionului: un încântător colţ de verdeaţă, cu bazinuri, mozaicuri, monumente, inconjurate de pergole în stil vechi românesc.

De aci, M. S. Regele a trecut la restaurantul românesc. Suveranul a străbătut sălile, a căror decoraţiune este una din cele mai originale din expoziţie, a admirat grădina restaurantului şi s'a întreţinut îndelung cu d. prof. D. Gusti şi cu cei prezenţi.

Vizita M. S. Regelui Carol II a durat mai bine de două ore. In tot timpul, un public numeros aştepta în faţa pavilionului României şi, la plecarea Suveranului, a făcut o entuziastă manifestaţie de simpatie Regelui României.

Joi, M. S. Regele Carol II va inaugura secţia românească a expoziţiei internaţionale a locuinţei rurale şi va vizita expoziţia Greco, în care sunt lul Peleş.

grupate numeroase pânze aparţinând colecţiilor de artă şi la care Suveranul a contribuit punând la dispoziţie colecţia de tablouri Greco dela caste-

M. S. REGELE ASISTĂ LA REPREZENTAREA PIESEI „OMUL CU MARŢOAGA"

Paris, 12 (Rador). — *Astăseară, sub patronajul M. S. Regelui Carol II, a fost la Teatrul Mathurins de sub conducerea soţilor Pitoeff ultimul spectacol din Săptămâna Românească organizată cu prilejul expoziţiei internaţionale de comisariatul general al pavilionului României.*

S'a jucat „Omul cu mârţoaga", piesa d-lui Ciprian, în traducerea scriitorului Matei Russu.

Intrarea în sală a M. S. Regelui Carol II, care era însoţit de d. E. Urdăreanu, mareşalul Curţii, a fost salutată cu aclamaţii prelungite.

Spectacolul, la care au asistat reprezentanţii guvernului francez, membrii cercului diplomatic străin, toţi comisarii generali ai ţărilor participante la expoziţie, academicieni, scriitori şi ziarişti, s'a bucurat de un mare succes.

Presa este unanimă în a recunoaşte că „Săptămâna Românească" a dat putinţă publicului străin, ca şi vizitatorilor străini, să cunoască în acelaş timp cu realizările din pavilionul României toate marile daruri ale geniului românesc : după muzica lui Enescu şi a celorlalţi compozitori români, marele succes înregistrat de corul „Carmen" şi o lucrare de teatru românesc, deosebit de originală şi de puternică, remarcabil interpretată de ansamblul Pitoeff.

Cardinalul Pacelli in Franţa

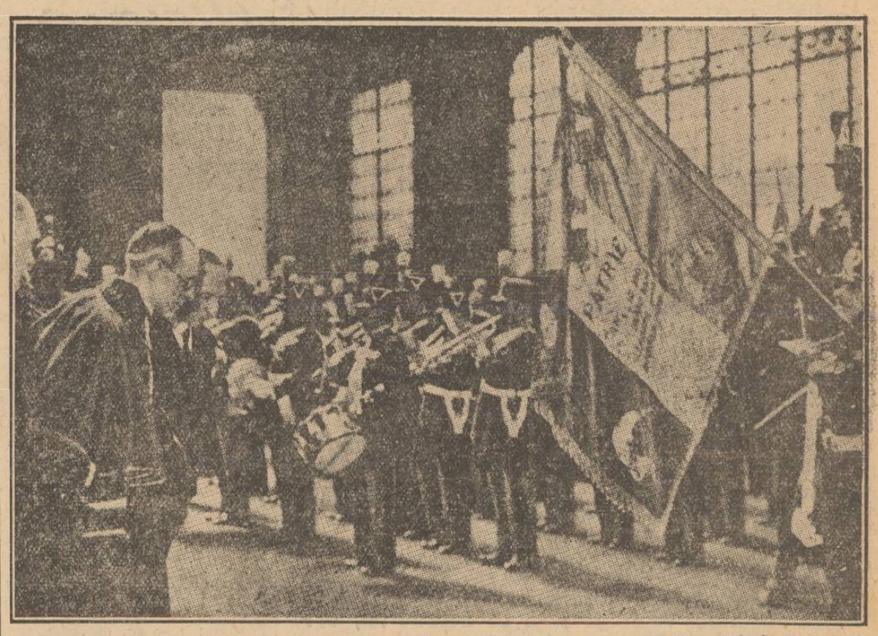

In gara de Lyon, unde a fost întâmpinat de ministrul de externe Delbos, trimisul Papei se înclină în faţa drapelului gărzii, care a dat onorurile

Parisul şi expoziţia sa internaţională

—xoox—

Cetatea universitară. — Studenţimea franceză şi educaţia naţională

de R. SEIŞANU

In pavilionul ce va fi rezervat învăţământului, câteva secţii sunt destinate universităţilor franceze din provincie şi „Cetăţei universitare". Universitatea, Sorbona, şcolile superioare speciale şi technice, ca şi „Cetatea universitară" din Paris nu vor fi „prezentate" în pavilionul învăţământului francez, deoarece organizatorii acestei expoziţii au crezut că cei care se interesează de organizarea lor, pot să le viziteze.

Cum şi la noi se discută chestiunile relative la reorganizarea învăţământului superior şi la reglementarea vieţei studenţeşti, am vizitat mai întâi, *„La cité universitaire"*, care este situată în fosta zonă a fortificaţiilor, numită odinioară „Maroc", acolo unde era colina Monsouris, transformată azi într'un parc şi pe unde trecea meridianul Parisului. Ideia creării acestei cetăţi universitare internaţionale, aparţine lui Deutsch de la Meurthe şi fostului ministru al instrucţiei publice, Honnorat.

Ei au voit să scoată studenţimea din faimosul *„Cartier latin"* şi să-i pună la dispoziţie un mediu potrivit tinereţei: aer, spaţiu, lumină, verdeaţă, arbori, un peisaj simpatic, atrăgător, aproape rustic şi un cămin confortabil şi igienic, care să invite tineretul la meditaţiune şi studiu în condiţiile cele mai plăcute, să favorizeze camaraderia şi stabilirea de raporturi amicale între studenţii francezi şi străini.

Pe vastul teren ce'l ocupă această *Cetate universitară* s'au construit mai multe pavilioane, în diferite stiluri şi colori, care aparţin Franţei, Marei Britanii, Germaniei, Olandei, Argentinei, Canadei, Indochinei, Elveţiei, Armeniei, Statelor-Unite ş. a.; un palat impunător *(la Maison Internationale)* ce domină toate celelalte construcţii; o biserică, un parc, un teren pentru sporturi şi drumuri inconjurate de arbori, în formă de bulevarde.

Nu'ţi vine să crezi că eşti chiar în incinta *Cetăţii universitare.*

Pavilioanele, în stilurile lor ciudate şi variate, cu simbolurile naţionale şi religioase ce sunt fixate pe faţadele lor, — între care figurează şi balaurii asiatici — ; biserica de curând construită, ca şi parcul Monsouris ce înfrumuseţează acum fostul teren ce a făcut parte din zona fortificaţiilor Parisului, contribue să dea impresia unei expoziţii internaţionale, de provizorat, de improvizaţie, de artificial, în care lipseşte orice urmă de tradiţie şi de continuitate. In *Casa Internaţională* sunt serviciile administrative comune, un mare restaurant, săli de spectacole, de recepţie şi de lectură şi o bibliotecă.

In pavilioanele-căminuri, studenţii şi studentele (un pavilion special este rezervat studentelor) au la dispoziţie pe un preţ moderat, locuinţă, încălzit, săli de bae. Studentele n'au voe să primească vizitele colegilor lor, în pavilionul ce-l ocupă.

Doamna directoare a acestui pavilion, îndeplineşte cu multă autoritate şi severitate misiunea sa.

Studenţii i-au adresat, din această cauză, numeroase şi spirituale epigrame.

Totuşi, doamna directoare pare insensibilă acestor atacuri repetate epigramatice şi respinge orice tentativă de vizită masculină în imperiul ce'l domină.

Am constatat că studenţii, cu toate avantagiile ce le oferă viaţa în *Cetatea universitară internaţională*, regretă cartierul latin. Parisul e prea aproape şi apoi studenţii sunt nevoiţi să urmeze cursurile la facultăţile şi şcolile superioare speciale, ce sunt în interiorul capitalei.

Americanii au rezolvat această problemă, înfiinţând cele mai multe din universităţile lor particulare şi de stat, fie în oraşe mici, fie în afară de oraşe. In interiorul acestor universităţi, bogat înzestrate, profesorii şi studenţii duc o viaţă comună, care se deosebeşte de viaţa studenţilor din Franţa şi din alte ţări europene.

In condiţiile acestea se stabileşte o legătură sufletească între profesorii şi studenţii americani, ca şi între studenţii şi universitatea respectivă.

Fostul ministru al instrucţiei publice francez, Honnorat, când a înfiinţat *Cetatea universitară* din Paris, a voit să atragă studenţi străini din lumea întreagă, ca astfel să sporească numărul discipolilor Franţei. I s'a sugerat chiar ideia să facă accesibile studenţilor străini, toate gradele facultăţilor de litere şi diferite alte uşurinţe pentru obţinerea diplomelor.

In universităţile franceze gradele se conferă în condiţiile fixate de ele. Străinii şi amatorii sunt admişi în universităţi, în condiţii variabile.

*

„Cercul Fustel de Coulange", care grupează pe profesorii pătrunşi de responsabilitatea lor de educatori, a început să publice după războiu studiile şi conferinţele profesorilor universitari, Carteron şi Rivaud, profesorii de liceu, Pozzo di Borgo şi Brégner, relative la educaţia şi iubirea de patrie. In 1935, 600 de universitari eminenţi au lansat un manifest

(Continuare in pag. 2-a)

Anglia construeşte noi contratorpiloare

Londra, 12 (Rador). — **In şedinţa de azi după amiază a Camerei Comunelor, d. Duff Cooper, primul lord al amiralităţii, a declarat că guvernul a autorizat construirea a trei flotile de contratorpiloare, cu motoare de ultimul tip, care le asigură o deplasare foarte rapidă.**

Prima flotilă, a adăugat d. Duff Cooper, este dealtfel în drum spre Malta. A doua flotilă este aproape terminată, iar a treia va fi pusă pe şantier în curând.

Aceste unităţi, a încheiat primul lord al amiralităţii, egalează bastimentele de acelaş model ale altor marine.

S'au ciocnit două automobile

— CINCI PERSOANE CARBONIZATE —

Paris, 12 (Rador).—**Două automobile s'au ciocnit azi dimineaţă în apropiere de Marcilly en Villette. Automobilele luând foc au ars în întregime.**

Cinci persoane au fost carbonizate iar a şasea are arsuri grave.

—oxo○oxo—

Şeful rebelilor curzi a fost făcut prizonier?

Istanbul, 12 (Rador).—**Ziarele anunţă că după ştiri cari nu au putut fi încă controlate Seyit Riza, şeful rebelilor curzi, a fost făcut prizonier.**

—ooo : ● : ooo—

Documente militare furate în Belgia

Bruxelles, 12 (Rador). — *Documente militare importante au fost furate dela regimentul 35 de artilerie, cu garnizoana la Liege.*

Se crede că documentele au fost furate de un căprar care a fugit cu ele într'o ţară vecină.

—xox○xox—

Explozie intr'o mină de cărbuni din Turcia

Ankara, 12 (Rador). — **Intr'o mină de cărbuni din Kozlu s'a surpat azi dimineaţă o galerie.**

Şase mineri au fost prinşi sub dărâmături şi se crede că au pierit asfixiaţi.

—xox○xox—

FĂURITORII NEATÂRNĂRII

de EMANOIL HAGI MOSCO

...„Naţiunea română, sunt convins, nu va uita niciodată recunoştinţa ce ea datoreşte oştirii, scut al onoarei şi independenţei"... Aşa scria din Poradim, domnitorul Carol, în ziua de 2 Decembrie 1877. Răspundea Senatului, mulţumind pentru urările primite cu prilejul căderii Plevnei.

S'au tors pe fuiorul vremii 60 de ani de atunci şi cu toată vitregia ei, nu toţi flăcăii la cari se gândia domnitorul dezrobitor au pierit. Mulţi dintre ei au stropit cu sângele lor cald un pământ străin din care a răsărit floarea scumpă a neatârnării poporului bulgar, înecată astăzi de buruiana nerecunoştinţei. Foarte de curând a mai mărturisit-o la Crumovo, la hotar, şi amiralul Clecicof, în sunetele imnului „Col slaven". Alţii s'au întors, falnici că arătaseră lumii, că în vinele lor, cu toată obida câtorva veacuri de apăsare străină, tot curgea sânge din al plăeşilor lui Ştefan şi din al roşilor de ţară ai lui Matei-Vodă.

Acelor flăcăi, azi li se zice veterani. Ei au luat tunul din care s'a călit Coroana de oţel. Ei au făurit neatârnarea pe temeiul căreia România a mers mereu spre propăşire şi întregire. Fără de dânşii multe nu se întâmplau. Lor li se datoreşte atâtea comori din literatura românească şi câte povestiri războinice n'au înflăcărat anii tineri ai atâtora dintre noi ?

Pe aceştia i-a cinstit bare naţiunea cum se cuvenea ? Răspunsul mi l-a dat unchiaşul Iacob Florea din Ţibăneşti, din ţinutul Vasluiului. In care bardul din Mirceşti a născut pe legendarul Peneş Curcanul".

Puţin gârbovit, nu de ani cât de nevoi, cu ochii luminoşi, mirat că un drumeţ îl opreşte curmându-i gândurile şi-l întreabă cum a fost în 1877, bătrânul, cu glas limpede, se apucă să povestească isprăvile bateriei IV, a lui. Şi moşneagul încă voinic, îşi deapănă din amintiri, cuvintele fiind însoţite de zăngănitul celor câteva decoraţii de pe piept, frecate ca nişte icoane, şi legate de panglici văduvite de culoare. Buzele tălmăceau spusele tainice ale cruciuliţelor şi ale medaliilor în al căror amestec s'au turnat laolaltă, durerile trecutului, năzuinţele şi bucuriile trăite de generaţia neatârnării !

Unchiaşul, veteran al războiului din 1877, care şi-a scăldat trupul în văpaia răsăritului României moderne, primeşte *un ajutor de 100 lei pe lună*, dar numai de *trei ani de zile*. Punând la îndoială spusele bătrânului am căutat să le cercetez şi am aflat pe lângă acel crud adevăr, fapte mai dureroase. Bătrânul Iacob Florea este un privilegiat. El cu încă alţi *209* veterani primesc ajutoare cari nu depăşesc 100 lei lunar. Dar aceşti bătrâni cari nu vor să piară, să facă lumină atâtor tineri goi, umbriţi de un trecut nepriceput cugetului lor, sunt în număr de *2.155*. Aceasta înseamnă că *1.945* de foşti luptători ai războiului din 1877 *n'au nici un ajutor*

(Continuare in pag. 2-a)

Atentatul dela Lisabona

Se ştie că în ziua de 4 Iulie s'a [illegible]rcat un atentat contra d-lui Salazar, prim-ministrul portughez. In clişeu se vede groapa, provocată în stra dă de explozia bombei

Presa poloneză

cere înlocuirea arhiepiscopului Sapieha

Varşovia, 12 (Radio Central). — **Presa guvernamentală consideră ca foarte serioasă situaţia provocată de gestul arhiepiscopului Sapieha.**

Ziarele apropiate guvernului cred că discuţiile cu arhiepiscopul Sapieha sunt inutile şi că guvernul trebue să procedeze cum va crede de cuviinţă. Ele sunt de părere ca guvernul polon să ceară, pe cale diplomatică, Vaticanului suspendarea lui Sapieha şi înlocuirea lui cu alt prelat.

Numai în modul acesta s'ar putea evita convocarea sesiunii extraordinare a Parlamentului şi aducerea legii pentru secularizarea catedralei Wawel, propusă de legionarii polonezi.

Nenorocirea depe şoseaua Bucureşti-Oltenţa

Un autocamion cu soldaţi s'a răsturnat intr'un şanţ. — Un mort şi 11 răniţi

Un autocamion cu 20 soldaţi, a fost trimis, Luni dimineaţa, de la legiunea de jandarmi Băneasa, la Mânăstirea, lângă Oltenţa pentru munci agricole.

Pe drum, în apropiere de Mânăstirea, la o cotitură autocamionul a intrat în şanţul şoselei.

Soldatul Alexandru Popescu, care conducea, vrând să scoată autocamionul din şanţ l-a pus în viteză, dar în momentul când porni s'a răsturnat, prinzând dedesubt pe soldatul Mustafa Osman, care fiind grav rănit, a murit după o scurtă agonie.

Au mai fost răniţi soldaţii: Alexandru Popescu, şoferul maşinei; Pavel Radoveanu, Ion Rizea, Dumitru Petcu, Costache Ion şi alţi cinci soldaţi, ale căror nume nu se cunosc încă.

Răniţii au fost duşi la spital.

D-nii colonel G. Melicescu, dela inspectoratul jandarmeriei şi d. maior Băleanu, comandantul legiunii Ilfov, au plecat la locul nenorocirei spre a face anchetă.